

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8To/6/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8215010270
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Sninský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8215010270.4

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Sninského a sudcov Mgr. Iva Maruščáka a JUDr. Petra Tobiaša na verejnom zasadnutí konanom dňa 21.05.2020, v trestnej veci obžalovaného O. R. pre pokračujúci zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zákona, o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Bardejov sp. zn. 1T/162/2015 zo dňa 06.08.2019, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie okresného prokurátora.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa podľa § 285 písm. a) Tr. poriadku oslobodil obalovaného O. R. spod obžaloby prokurátora pre skutky, ktorých sa mal dopustiť tak, že

1/ dňa 02.11.2012 v čase okolo 18.00 hod. v Bardejove na Rhodyho ul. v bare Bašta Caffé, poškodenému G. Š., nar. XX.XX.XXXX v R., trvale bytom R., Z.. L. Č.. XXX/XX, pod hrozbou násilia a pod hrozbou inej ťažkej ujmy uviedol, že ak neprestane mať záujem o jeho firmu, tak skončí veľmi zle, či sa chce dožiť Vianoc a či chce mať v poriadku svoju rodinu, čo u poškodeného G. Š. vyvolalo obavu o svoje zdravie a život a zdravie a život svojej rodiny,

2/ dňa 02.11.2012 v čase okolo 20.00 hod. v Bardejove na Toplianskej ul. v hoteli Bardejov, poškodenému L. G., nar. XX.XX.XXXX H. R., trvale bytom R. U. H., Z.. M. Č.. XXXX/X, pod hrozbou násilia a pod hrozbou inej ťažkej ujmy uviedol, aby sa prestal kamarátiť s G. Š. a že ak sa bude vyvážať na Š. autách, tak sa môže stať, že auto, v ktorom bude sedieť po tom, čo ho naštartuje, tak vybuchne, čo u poškodeného L. G. vyvolalo obavu o svoje zdravie a život a zdravie a život svojej rodiny,

čím mal spáchať v bode 1 a 2 rozsudku pokračujúci zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zákona, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Proti tomuto rozsudku, v zákonom stanovenej lehote podal okresný prokurátor písomné odvolanie a v jeho odôvodnení poukazoval na to, že poškodení Š. K. G. už v prípravnom konaní vypovedali, že skutky sa stali, ako je uvedené v obžalobe a tiež tým, že podľa názoru odvolateľa aj svedok L. Č. obžalovaného usvedčuje, pričom samotný obžalovaný nepoprel, že sa s poškodenými Š. K. G. stretol v čase a mieste uvedenom v podanej obžalobe. Okrem toho odvolateľ dodal, že medzi obžalovaným a poškodenými Š. K. G. vládli už pred spáchaním skutkov, ktoré sú uvedené v obžalobe, veľmi nevraživé vzťahy, čo dokazovali viaceré trestné oznámenia, ktoré riešili orgány činné v trestnom konaní a ktoré sú uvedené v odôvodnení rozsudku. Okresný prokurátor tiež odkazoval na výpoveď svedkyne N. F. v tom, že vtedy do Bašta Cafe prišlo asi 15 až 20 chlapov, bola tam dusná atmosféra, chlapi tam stáli, nič si neobjednávali a pohybovali sa po bare, boli oblečení v tmavom, všetko to boli silní, vysokí chlapi, všetko to bolo divné a mala strach, z čoho podľa odvolateľa vyplynulo, že výpovede viacerých svedkov, že išlo o priateľské

stretnutie akoby otca a syna, vyznievajú veľmi nedôveryhodne a že sa nestáva predsa každý deň, aby si niekto zavolať toľko chlapov zo západného Slovenska do Bardejova, do kaviarne. Podľa odvolateľa tak oslobodenie obžalovaného bolo v rozpore so skutočnosťami preukázanými tak v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní a navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil na nové konanie a rozhodnutie.

Krajský súd na podklade takto podaného odvolania preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Tr. poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie nie je dôvodné.

Okresný súd sa pri doplnení dokazovania riadil uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3To/20/2017 zo dňa 24.10.2017, ktorým odvolací súd podľa § 321 ods. 1, písm. a), b), c) Tr. poriadku zrušil rozsudok Okresného súdu Bardejov sp. zn. 1T/162/2015 zo dňa 22.02.2017 v celom rozsahu a podľa § 322 ods. 1 Tr. poriadku vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol. V prejednávanej veci bolo potom dokazovanie vykonané v podstate v zmysle ustanovenia § 2 ods. 10 Tr. poriadku tak, ako to bolo pre správne zistenie skutkového stavu nevyhnutné. Pritom z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplynulo, ktoré skutočnosti vzal súd prvého stupňa do úvahy pri rozhodovaní o napadnutých výrokoch rozsudku, akými úvahami sa pri ich hodnotení správal. Tieto úvahy vychádzali zo zákonne vykonaného dokazovania, pričom okresný súd dospel nimi k správnym skutkovým i právnym úvahám. V tomto smere považuje odvolací súd, vzhľadom na podstatu odvolacích námietok, za potrebné poukázať na nasledovné skutočnosti.

Obvinený nie je povinný dokazovať svoju nevinu, ale vina mu musí byť dokázaná, a to spôsobom nevzbudzujúcim žiadne pochybnosti. V prípade existencie pochybností musí súd postupovať miernejšie (in dubio pro mitio), teda rozhodnúť v prospech obvineného (zásada in dubio pro reo). Vina obvineného musí byť teda jednoznačne preukázaná. Priamym dôkazom je ten, ktorý priamo potvrdzuje alebo vyvracia dokazovanú skutočnosť (napr. výpoveď svedka o dokazovanej skutočnosti, ktorú osobne videl). Nepriamym dôkazom je taký dôkaz, ktorý dokazuje skutočnosť inú, ale takú, z ktorej je možné usudzovať, či sa stala alebo nestala skutočnosť, ktorá je predmetom dokazovania; objasňuje teda dokazovanú skutočnosť pomocou inej skutočnosti, ktorá má k dokazovanej skutočnosti len nepriamy vzťah (napr. výpoveď svedka o tom, že videl určitú osobu vchádzať do miestnosti, v ktorej sa nachádzala vec, ktorá jej vlastníkovi od tejto doby chýba). Zatiaľ čo súvislosť medzi priamym dôkazom a dokazovanou skutočnosťou je zrejmalá, musí byť súvislosť medzi nepriamym dôkazom a skutočnosťou, ktorá je predmetom dokazovania, ešte len zisťovaná.

O nepriame dôkazy môže súd opierať výrok o vine len za predpokladu, že tieto vytvárajú vo svojom súhrne logickú, ničím narušenú a uzatvorenú sústavu nepriamych dôkazov vzájomne sa dopĺňajúcich a na seba nadväzujúcich, ktoré vo svojom celku zhodne a spoľahlivo dokazujú všetky skutočnosti, ktoré vo svojom súhrne preukazujú naplnenie všetkých znakov skutkovej podstaty konkrétneho trestného činu. Nestačí preto jeden nepriamy dôkaz. Skutočnosť preukazovanú len nepriamymi dôkazmi možno považovať za preukázanú vtedy, ak na základe výsledkov hodnotenia týchto dôkazov je možné bez rozumných pochybností nadobudnúť istotu, resp. presvedčenie o tom, že sa táto skutočnosť naozaj stala, že je pravdivá; nestačí, ak prichádza do úvahy len možnosť jej pravdivosti, teda len jej pravdepodobnosť. Pretože každý nepriamy dôkaz hodnotený oddelene (bez súvislosti s ďalšími dôkazmi) umožňuje vždy viac výkladov o svojom význame, je jeho význam určený predovšetkým jeho miestom v rade iných nepriamych dôkazov, jeho vzťahom k týmto ďalším dôkazom a jeho súladnosťou s nimi. Z toho vyplýva, že nepriamy dôkaz sám o sebe spravidla nevedie vzhľadom k svojmu sprostredkovanému vzťahu ku skutočnosti, ktorá je predmetom dokazovania k jej preukázaniu; výsledkom jeho hodnotenia v spojení s ďalšími nepriamymi dôkazmi tvoriacimi systém, ktorého jednotlivé články sú v súlade medzi sebou aj s dokazovanou skutočnosťou, však takýto záver byť môže.

Z ustálenej judikatúry vyplýva, že jeden nepriamy dôkaz nestačí na preukázanie dokazovanej skutočnosti a dôkaznú silu má len v spojení s inými dôkazmi. Nepriame dôkazy musia tvoriť sústavu - harmonicky celok. Každý nepriamy dôkaz musí byť nepochybne preukázaný. Sústava nepriamych dôkazov musí byť uzavretá, to znamená, že dôkazy musia vo svojom súhrne viesť k jedinému záveru a musia vylučovať iný záver. /napr. uznesenie NS SR sp. zn. 4To/5/2012 zo dňa 04.12.2012/

K preukázaniu viny páchatel'a totiž musia existovať priame, respektíve aspoň nepriame dôkazy, ktorých súhrn musí tvoriť logickú a ničím nenarušovanú sústavu vzájomne sa dopĺňujúcich dôkazov, ktorá vo svojom celku nielen spoľahlivo preukazuje všetky okolnosti skutku v ktorom sa vidí trestný čin a usvedčuje z jeho spáchania páchatel'a, ale súčasne vylučuje možnosť akéhokoľvek iného záveru (rozh. NS SR sp. zn 1Kn 597/2010 zo dňa 26.11.2010).

Hodnotením dôkazov z hľadiska ich pravdivosti súd dochádza k záveru, ktoré skutočnosti, o ktorých dôkazy (pre rozhodnutie významné a zákonné) podávajú správu, je možné považovať za pravdivé (dokázané) a ktoré nie. Vyhodnotenie dôkazov z hľadiska pravdivosti predpokladá tiež posúdenie vierohodnosti dôkazom poskytovanej správy podľa druhu dôkazného prostriedku a spôsobu, akým sa podľa zákona vykonáva.

Výsledky hodnotenia dôkazov umožňujú súdu prijať záver o pravdivosti skutočnosti, ktorá je predmetom dokazovania, ak je na ich základe možné nadobudnúť istotu (presvedčenie) o tom, že sa táto skutočnosť naozaj stala, bez toho, aby o tom mohli byť rozumné pochybnosti. Ak však výsledky hodnotenia dokazovania vytvárajú podmienky len pre úsudok, že je možné (viac či menej pravdepodobné), že sa dokazovaná skutočnosť stala, a pripúšťajú teda aj možnosť (väčšia či menšia pravdepodobnosť) toho, že sa dokazovaná skutočnosť naopak nestala, nie je možné urobiť záver o pravdivosti tejto skutočnosti. V takom prípade súd rozhodne - ako vyplýva z vyššie uvedeného - v prospech obvineného.

Podstatnou skutočnosťou, ktorú bolo nevyhnutné vykonaným dokazovaním pre vyslovenie viny obžalovaného spoľahlivo objasniť, bolo, či skutočne obžalovaný pod hrozbou násilia a pod hrozbou inej ťažkej ujmy poškodenému Š. uviedol, že ak neprestane mať záujem o jeho firmu, tak skončí veľmi zle, či sa chce dožiť Vianoc a či chce mať v poriadku svoju rodinu a následne na inom pomenovanom mieste vo vzťahu k poškodenému G. pod hrozbou násilia a pod hrozbou inej ťažkej ujmy uviedol, aby sa prestal kamarátiť s G. Š. a že ak sa bude vyvážať na Š. autách, tak sa môže stať, že auto, v ktorom bude sedieť po tom, čo ho naštartuje, tak vybuchne, a že to u týchto poškodených vyvolalo obavu o svoje zdravie a život a zdravie a život svojej rodiny.

V prejednávanej veci z doposiaľ vykonaného dokazovania vyplynulo, že k stretnutiu medzi obžalovaným O. R. a poškodenými G. Š. K. L. Č. dňa 02.11.2012 došlo, no po zabezpečení a vykonaní dokazovania kontradiktórnym spôsobom nebolo bez pochybností potvrdené, že by sa obžalovaný dopustil niektorého zo žalovaných konaní tak, ako to v podanej obžalobe okresný prokurátor uvádzal.

Obžalovaný O. R. poprel, že by sa niekomu vyhrážal alebo vydieral. Uviedol, že sa mu v danom období G. Š. vyhrážal v tom zmysle, že ho dá dole, že to tak ľahko neskončí, pričom obžalovaný koncom mesiaca október spozoroval, že ho sleduje biele auto Superb, ktoré riadil poškodený G.. Za účelom vyriešenia týchto problémov sa stretol najprv s poškodeným Š. a následne s poškodeným G.. S poškodeným Š. sa začali rozprávať, že prečo ho prenasleduje, čo ale Š. popieral, potom rozoberali veci okolo priateľky Š. a jeho firmy, ale debata bola krátka, nemalo zmysel to rozoberať, pretože tam bol hluk, hrala tam hudba, Š. stále tvrdil, že ho neprenasleduje, a že keď to robí jeho auto, tak už to robiť nebude a nato od nich odišiel. Pri následnom stretnutí mu G. tvrdil, že ho nesleduje, C., ktorý sa s G. poznal, sa pýtal G., že čo to robí, povedal mu, nech sa venuje škole a nech sa nezapája do vecí so Š.. G. sa ešte nejakú chvíľu bavil s C., rozoberali nejaké veci okolo školy a nato G. odišiel s tým, že on osobne nemal pocit, aby bol z toho niekto vystrašený. V podniku boli známi svedka Z., ale tí pri ich stole nesedeli, do debaty sa nezapájali. Boli slušne oblečení a určite nikto z nich nemal zbraň, títo ľudia sa prišli do mesta zabaviť.

Svedok, poškodený G. Š. k obsahu toho, čo mu pri predmetnom stretnutí obžalovaný povedal, nevy povedal totožne, pritom oproti svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní, pri konaní pred NAKA udával obsah tohto rozhovoru zásadne odlišne. Takáto zmatečnosť o skutočnostiach dôležitých pre trestné konanie vedie k nehodnovnosti, ktoré je potom posilňovaná na úkor hodnovnosti tým, že poškodený Š. trestné oznámenie nepodal bezodkladne a jeho tvrdenia jednoznačne nepotvrďuje ani svedok Č..

Takto poškodený Š. v prípravnom konaní uviedol, že mu obžalovaný R. povedal, „či neprestane robiť to, čo robí (čo sa týkalo činnosti firiem s obdobným predmetom podnikania) a že ak neprestane mať spolu s L. záujem o jeho firmu, tak sa niečo stane jemu alebo jeho rodine“. Následne, už na hlavnom pojednávaní 08.02.2017 však časť týkajúcu sa osoby L. a toho, aby prestal robiť s obdobným predmetom podnikania,

už svedok Š. neuviedol a uvádzal aj to, že obžalovaný sa ho pýtal, či ho baví to, čo robí a tiež mu povedal, že môže dopadnúť zle buď on alebo jeho rodina, či sa chce dožiť Vianoc a či neprestane robiť to, čo robí, čo sa týkalo činnosti firiem s obdobným predmetom podnikania aký mala firma obžalovaného a opakovane ho žiadal, aby sa vyjadril, či pochopil zmysel stretnutia, načo on povedal, že pochopil.

Uviedol síce aj to, že stretnutie považoval za demonštráciu sily obžalovaného, ktorý sa mu vyhrážal, aby nerobil to, čo robí, ale on sám nevie, o čo obžalovanému išlo, pretože v tom čase on nemal žiadnu agentúru a mal nepríjemné pocity, do určitej miery pociťoval strach, a dodal, že spáchanie skutku oznámil operatívcom NAKA, no nebolo to hneď po skutku, pričom trestné oznámenie v tejto veci polícii podal až po dvoch rokoch. Zo spisu NAKA, Expozitúry Východ ČVS:PPZ-960/NKA-PZ-VY-2013 plynie, že podnet k trestnému stíhaniu bol podaný v októbri 2013, pričom v tejto veci bol poškodený vypočutý dvakrát. Najprv dňa 12.11.2013 ako poškodený ku skutku z 02.11.2012 uviedol, že vtedy mu obžalovaný dal najavo, že ak mu nedá pokoj a bude pokračovať proti jeho osobe a násilným odobratím jeho spoločnosti, predstavuje skupinu ľudí, ktorá sa postará o to, aby tu nebol, na stretnutí položil R. niekoľkokrát otázku, na základe čoho má dedukciu, že mu chce zobrať firmu a potom dňa 12.12.2013 uviedol, že sa mu na stretnutí 02.11.2012 vyhrážal neznámy muž, ktorý bol s obžalovaným, ktorý mu len hovoril, že ho poškodený sleduje, že mu chce s L. zobrať firmu a ešte za ním vybehol von, že ešte neskončili.

Okrem toho v rozpore s výpoveďou obžalovaného a svedka C. a Z. uvádzal dňa 04.06.2015, že s A. C. sa stretol len v lete 2013 v prítomnosti Z. a nepamätá si na iné stretnutie, no tiež v ten istý deň menil výpoveď tak, že sa s C. stretol viackrát, kde ho C. E. Z. upozorňovali na to, že jemu a L. chce obžalovaný ublížiť.

Rozpory vo svojich výpovediach pritom vysvetľoval vyhýbavo, keď uvádzal, že osobu L. spomenul vo viacerých svojich výpovediach a keď tak neurobil na poslednom pojednávaní, tak tomu pravdepodobne neprípisoval veľký význam alebo to len zabudol a že zo strany obžalovaného, Uličného a neznámej osoby z Bratislavy zazneli vyhrážky v tom zmysle, že ak neprestane robiť to, čo robí, stane sa niečo jemu alebo jeho rodine a keď to neuviedol na hlavnom pojednávaní, tak to pravdepodobne uviesť zabudol, pretože takých detailov bolo viac, každý z prítomných niečo tvrdil a dnes si spomenul, že obžalovaný R. a mu vyhrážal, že ak neprestane niečo robiť, či sa chce dožiť Vianoc.

Oproti tomu bez pochybností o absencii vyhrážok zo strany obžalovaného na adresu poškodeného Š. vypovedali svedkovia C. K. Z. a v jednej zo svojich výpovedí aj svedok L. Č..

Svedok L. Č. síce uvádzal pri svojej výpovedi dňa 11.12.2014 a na hlavnom pojednávaní, že R. povedal Š., že či ho baví život, no zároveň dňa 28.05.2015 uviedol, že nepočul vyhrážky, len privítanie obžalovaného s poškodeným Š., pričom pri odstraňovaní rozporov vo svojich výpovediach na hlavnom pojednávaní uviedol, že vyhrážky vo vzťahu k poškodenému Š. on nepočul.

Podľa svedka Z. sa obžalovaný Š. nevyhrážal, aj keď na seba obidvaja zvyšovali hlas, obžalovaný viac, pretože sa cítil byť ukrivdený, pri rozhovore sa trochu rozohnili, tak ich s C. upokojovali, na Š.Í. nevidel, aby bol vystrašený a hneď na druhý deň sa stretli v hoteli Bardejov, kde sa už rozprávali bez emócií. Podľa ďalšieho zúčastneného pri stretnutí, svedka A. C., v Bašta cafe nepočul zo strany obžalovaného žiadne vyhrážky.

Poškodený L. G. tvrdil, že pri stretnutí sa ho obžalovaný pýtal, prečo sleduje jeho a jeho rodinu s tým, prečo sa vyváža na autách Š. a vyzval ho, aby sa so Š. prestal kamarátiť s tým, že ak sa s ním bude kamarátiť aj naďalej, môže sa stať, že ak ráno nasadne do autá, môže vybuchnúť a z toho, čo mu obžalovaný hovoril, mal strach. Dodal, že on osobne trestnú činnosť neoznamoval z dôvodu, že sa bál a stále sa bojí o svoj život, a to aj napriek tomu, že zároveň potvrdil, že sa neudiali žiadne skutočnosti tieto obavy odôvodňujúce.

Aj keď túto výpoveď svedok L. Č. potvrdzoval v časti svojich výpovedí, tento svedok zároveň uviedol, že poškodený G. sa nezľakol a že sa normálne rozprávali, pričom tvrdil, že videl u mužov v bare Bašta Cafe dve zbrane, no nevedel vysvetliť rozpor so svojou ďalšou výpoveďou, v ktorej poprel, že by si všimol, aby mal niekto so sebou zbraň. Svedok M. pritom poprel, že by núkal tomuto svedkovi úplatok za zmenu svedeckej výpovede a v konaní nebolo preukázané, že by skutočne došlo k ovplyvňovaniu svedka Č. tak, ako tento vo vzťahu k svedkovi M. vypovedal. Oproti tomu stoja výpovede svedkov, ktorí sa stretnutia

tiež zúčastnili a ktoré nepotvrdzujú pravdivosť výpovede poškodeného G. a pravdivosť usvedčujúcej časti výpovede svedka Č..

Svedok Š. E., ktorý prevádzkoval hotel Bardejov, kde dňa 02.12.2012 boli hosťami obžalovaný, Z., M. K. C. a bolo tam ešte aj ďalších asi 14 hostí uviedol, že keď si poškodený G. prisadol, obžalovaný sa ho pýtal, prečo ho sleduje a prečo parkuje auto za jeho bytovkou, načo mu G. povedal, že on tam neparkuje. Po tejto odpovedi mu obžalovaný ukázal v mobile fotografie bieleho auta značky Superb a košickými EČ zaparkované za jeho bytovkou, načo G. povedal, že to nie je jeho auto. Uviedol, že si už presne nepamätá, čo všetko sa tam povedalo, ale s určitosťou vie, že žiadne vyhrážky zo strany obžalovaného vo vzťahu k G. nezaregistroval, rozhovor sa viedol v pokojnom duchu a krátko na to G. odišiel, pričom si nevšimol, aby ho pri odchode niekto z hostí zastavil alebo aby sa mu vyhrážal.

Svedok C. M. potvrdzoval, že obžalovaný sa pýtal G., že prečo parkuje biely Superb s košickými EČ pred vchodom, kde on býva, načo G. spočiatku popieral a keď mu obžalovaný ukázal nafotené auto, obžalovaný dal dole hlavu a nehovoril nič, pričom svedok počas svojej prítomnosti nepočul, aby sa obžalovaný nejakým spôsobom vyhrážal G.. Podľa svedka Š. Z. obžalovaný dohovárať G. ako otec synovi, že prečo robí také veci, prečo ho sleduje a hoci G. po celý čas popieral, ale obžalovaný mu predkladal argumenty. Svedok A. C. uviedol, že niekedy v roku 2012 alebo 2013 prišiel do Bardejova s partiou svojich kamarátov za účelom zábavy. V hoteli Bardejov, v ktorom boli ubytovaní nepočul, aby sa niekto vyhrážal G., ktorého pozná zo štúdia na vysokej škole. Svedok N. D. osobne nikdy nebol svedkom nejakých sporov medzi obžalovaným a poškodenými. Uviedol, že niekedy v roku 2014 ho oslovil Č., ktorý sa ho pýtal, či si nechce zarobiť a povedal mu, že Š. hľadá svedkov, ktorí by mu potvrdili, že sa mu obžalovaný vyhrážal, ale on mu nato povedal, že nemá záujem.

Ani svedkyňa N. F., pracujúca v kaviarni Bašta Cafe, kde pracovala od roku 2011 - 2017, aj keď na predmetnom stretnutí situáciu vnímala tak, že v bare boli chlapi, boli oblečení v tmavom, všetko to boli silní, vysokí chlapi, si nevšimla, aby niektorý z nich mal zbraň, všetko to bolo divné, mali strach, uviedla, že ona nebola svedkom žiadneho rozhovoru a ani svedkom žiadneho fyzického ataku.

Svedkovia G. T., A. M., F. V. v podstate zhodne uviedli, že kritického dňa boli v Bardejove, kam prišli v úmysle sa zabaviť. Popreli, že by obžalovaného alebo poškodených poznali. Všetci zhodne uviedli, že sú držiteľmi zbrojného preukazu, zbraň so sebou nemali, maskáče nikto z nich oblečené nemal. Svedok H. V. pripustil, že v roku 2012 mohol byť v Bardejove za účelom zábavy, aké zariadenia navštívil si nepamätá, zbrojný preukaz nevlastní a ani nikdy nevlastnil. Podľa knihy ubytovaných hostí v hoteli Bardejov ToG. V., H.A. V., A. C., G. T., A. M. boli 02.11.2012 ubytovaní v uvedenom hoteli s dátumom odchodu 03.11.2012.

Podľa predložených fotografií osobného motorového vozidla Škoda Superb, L-XXXIH a vyjadrenia obžalovaného, toto vozidlo ho malo prenasledovať, po jeho príchode domov bolo zaparkované pri zadných vchodových dverách bytovky, v ktorej on býval a zotrvalo tam až do rána a ako zistil ďalej, vozidlo patrilo firme, ktorej konateľom bol poškodený Š.. Vyhrtené vzťahy obžalovaného a poškodeného Š. potvrdzujú aj SMS zo dňa 18.11.2012 s textovými správami zaslanými z jeho telefónu na telefón G. Š. a späťne z mobilného telefónu Š. na telefón obžalovaného zo dňa 19.11.2012. Z oboznámeného podstatného obsahu spisov uvedených v odôvodnení napadnutého rozsudku možno poukázať na to, že malo dôjsť k zapáleniu motorových vozidiel, a to aj obžalovaného, pričom jedným z obvinených z obdobného skutku bol aj poškodený G. Š., no došlo k zastaveniu trestného stíhania, lebo bolo nepochybné, že skutok nespáchal tento obvinený. Podľa spisu Národnej kriminálnej agentúry Košice sp. zn. PPZ960/NKA-PZ-VY-2013, mala byť osoba menom O. R. podozrivou v rámci trestného stíhania pre obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zákona v štádiu prípravy podľa § 13 ods. 1 Tr. zákona a poškodenými mali byť D.. G. L. (spoločnosť Y.) a G. Š., spolupracujúci s L. a skutok mal vrcholiť v mesiaci február 2013 v podobe oslovenia inej osoby za účelom fyzickej likvidácie menovaných, ktorá to však odmietla. Uznesením zo dňa 06.05.2014 bolo trestné stíhanie pre vyššie uvedený skutok zastavené, pretože bolo nepochybné, že skutok sa nestal. Ďalšie spisy Okresného riaditeľstva Policajného zboru Bardejov nasvedčujú tomu, že obžalovaný oznamoval podozrenie zo spáchania prečinu ohovárania podľa § 373 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. zákona, prečinu nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. b) Tr. zákona a prečinu ohovárania podľa § 373 ods. 1 Tr. zákona, no nedošlo k takému vývoju trestného stíhania, že by bola vo veci obvinená konkrétna osoba.

Neboli zistené priame dôkazy, ktorý by už samé o sebe poskytli jednoznačný a hodnoverný obraz odôvodňujúci podstatu skutku, ktorý je predmetom obžaloby. Nepriame dôkazy obžalovaného zo spáchania predmetného skutku spoľahlivo a bez akejkoľvek pochybnosti neusvedčujú, pretože nevylučujú aj inú možnosť, a to, že nedošlo z jeho strany k verbálnemu prednesu vyhrážok, ktoré by spájal s požiadavkou adresovanou niektorému z poškodených, aby nejako konali, či sa zdržali nejakého konania. Netvorí ucelenú a na seba nadväzujúcu reťaz nepriamych dôkazov spoľahlivo svedčiacich pre záver, že obžalovaný spáchal niektorý z dielčích skutkov v rámci skutku uvedeného v podanej obžalobe. Vo výpovediach poškodených Š. K. G. a svedka Č., v ktorých výpovediach sú zásadné rozpory vedúce k ich nedostatočnosti ako dôkazov o vine obžalovaného, pričom nevinu obžalovaného potvrdzujú alebo podporujú vyššie uvedené výpovede viacerých svedkov. Nepriame dôkazy o vyhrotených vzťahoch obžalovaného s poškodenými zahŕňajúce aj výpoveď svedkyne F. o dusnej atmosfére v mieste stretnutia obžalovaného nevedú k jednoznačnému a výlučnému záveru, že by sa pri predmetných stretnutiach obžalovaný dopustil niektorého zo žalovaných skutkov.

Prvostupňový súd dospel teda k správne záveru, že vykonanými dôkazmi nebolo spoľahlivo preukázané, že sa skutok stal, pretože to žiaden hodnoverný priamy dôkaz bez pochybností nepotvrdil a ani zistené nepriame dôkazy v posudzovanom prípade netvorí takú uzavretú sústavu, ktorá by vo svojom súhrne viedla len k jedinému záveru o vine obžalovaného zo spáchania žalovaného skutku.

Podľa ustálenej súdnej praxe v prípade, že ak aj po vyčerpaní všetkých dosiahnuteľných dôkazov a po ich vyhodnotení postupom podľa § 2 ods. 12 Tr. poriadku bude prichádzať do úvahy viac skutkových verzí, je súd povinný vziať do úvahy tú, ktorá je pre obžalovaného najpriaznivejšia. Možno preto vysloviť, že len dôvodnosť podozrenia, že obžalovaný spáchal predmetný trestný čin či spôsob jeho obhajoby, nemôže vytvárať podklad pre spoľahlivý záver, že obžalovaný spáchal trestný čin, pre ktorý bola na neho podaná obžaloba.

Riadiac sa týmito úvahami odvolací súd dospel k záveru, že vykonaným dokazovaním napriek rôznym indíciám vina obžalovaného spoľahlivo, teda bez akýchkoľvek pochybností, preukázaná nebola. Odvolací súd preto z uvedených dôvodov odvolanie okresného prokurátora ako nedôvodné zamietol. jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.